

Урок №26: Односкладні прості речення з головним членом у формі присудка й підмета. Односкладне речення як частина складного речення. Означено-особові речення

10:10

Як часто користуєшся інтернетом?

Кожного дня. Це вже моя звичка.

Скільки часу витрачаєш на інтернет?

Навіть не знаю... Десь чотири години на день.

А батьки тебе не сварять за це?

Та ні. Раніше читали мені нотації з приводу мого «захоплення», а зараз припинили. Теж, мабуть, звикли.

Як тобі здається, витрачений в інтернеті час біжить швидше, аніж реальний, чи повільніше?

Швидше і, звичайно, набагато цікавіше!!!

Користуєшся соцмережами?

Так. Фейсбуком, Інстаграмом.

Як ти вважаєш, взаєморозуміння простіше досягти онлайн чи реальному спілкуванні?

Онлайн. Можна писати, що заманеться... Я взагалі викладаю несправжню інформацію. Вигадаю собі вік, місце проживання, клас. Маєш чудову можливість стати дорослішою — вперед!

Чому ти користуєшся соцмережами?

Це весело. Гарно проводжу свій час.

А тебе не збентежує те, що в новинах соцмереж дуже часто з'являється інформація або фото не для дитячих очей?

Зовсім ні. Що тут дивовижного? Це абсолютно нормально.

А чи існують у твоїй сім'ї правила користування інтернетом? На кого вони розповсюджуються?

Можу весь вечір спілкуватися з однокласниками, грати в ігри. Мені ніхто не заважає!

І останнє запитання: чим подобається тобі інтернет взагалі?

Я маю змогу хоча б на деякий час подорослішати: самостійно коментувати та оприлюднювати пости.

Дякую тобі, Алінко, за бесіду. Я дізналася потрібне.

Нема за що! Я побігла на урок. Бувай!

Я

Аліна

Після нашої розмови я деякий час роздумувала: між нами невелика різниця у віці (декілька років), але, коли я була, як Аліна, батьки взагалі забороняли мені сидіти за комп'ютером. Я зазвичай гралась ляльками, увесь день бігала з подружками, та думок про інтернет зовсім не було! Зараз діти — частина глобального простору. Життя змінилося! Дівчинка сказала, що їй цікавіше проводити свій вільний час в інтернеті.

Як боляче буває тому, хто не здатний, не звик вирішувати свої нагальні питання. Справжні буденні події сприймаються для дитини незвично. Вплив соцмереж на психіку людини і, перш за все, дитини — дуже потужний. Вона тільки починає формуватися як особистість, — і тут така плутанина. Мережі істотно спотворюють розуміння дітей щодо правил поведінки. У глобальній мережі зникає обличчя й індивідуальність, можна дати волю словам і вчинкам. Але варто лише вийти з неосяжного інформаційного поля, як усе зникає. Ти сам на сам із людьми: дивишся їм в очі, а не на екран; чуєш їхній голос, а не читаєш повідомлення; збираєшся зі своїми думками, а не губишся в інтернетному просторі. Ти — в реальності...

Треба усвідомити: ніщо не зможе замінити людям живого спілкування. Навколишній світ — це не соціальні мережі, в яких можна легко

загубитися. Це те місце, в якому всі діти повинні розвиватися, пізнаючи нові сторінки реальності.

Анастасія Сівак, випускниця Школи універсального журналіста на базі НУ «Острозька академія», Дніпропетровська область

Джерело: <http://ij.ogo.ua/hotnews/10-richna-divchinka-pro-svoyu-povedinku-v-sotsmerezah-vigaduyu-sobi-vik-mistse-prozhivannya-klas/>.

